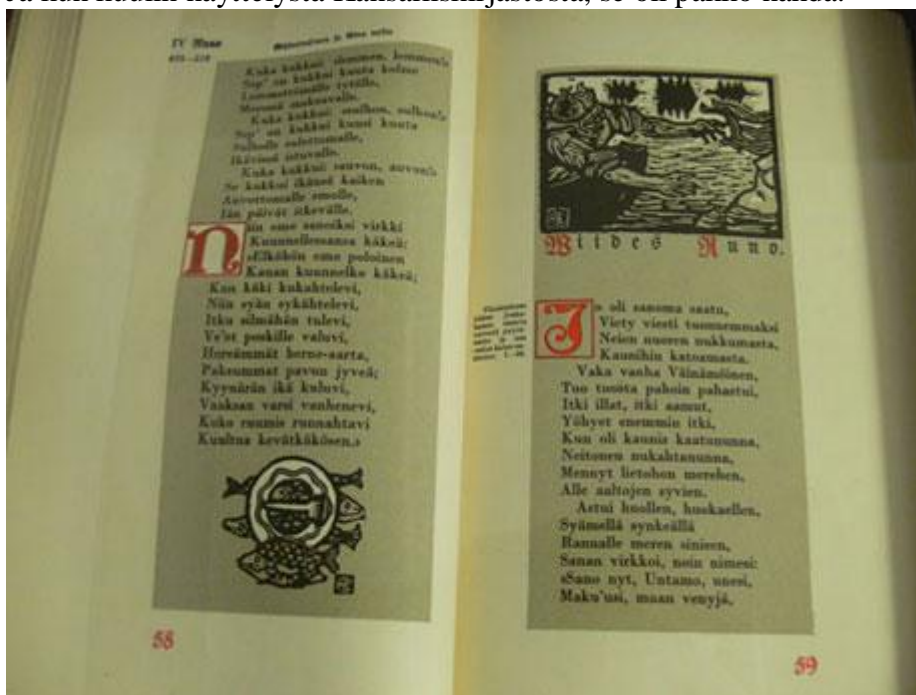

Posted on [12.5.2010](#) by [helehilt](#)

Ja kun kuulin näyttelystä Kansalliskirjastosta, se oli pakko nähdä.

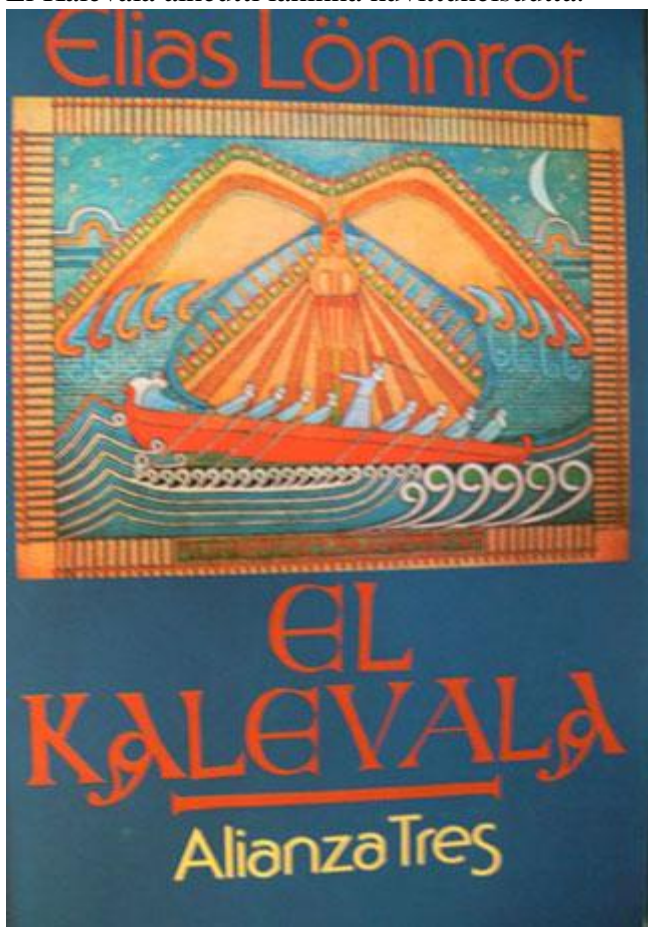

Kalevala on edelleenkin käännettyin suomalainen teos ja siksi näyttelyn toinen osa oli omistettu kokonaan erikielisille Kalavalan käännöksille. Oli hauskaa tutkia millaista kansitaidetta eri kielellä kirjoitettujen versioiden kansiin oli käytetty. Harmitti, että esimerkiksi arabiankielisen version

kansia ei voinut nähdä.

El Kalevala aiheutti lähinnä huvittuneisuutta.

Kalevalasta on tehty monia erilaisia versioita. Varsinkin lasten huomion saaminen näinä informaatiovyöryn aikoina on tärkeää. Tarinan on kuljettava sukupolvelta toiselle. Onneksi

esimerkiksi **Mauri Kunnas** julkaisi vuonna 1992 *Koirien Kalevala*-kirjan, jossa Kalevalan hahmot seikkailevat perin koiramaiseen tyyliin. Tutustumisen arvoinen on myös **Kristian Huitulan** *Kalevala*-sarjakuva, jonka ensimmäinen ja toinen osa ilmestyivät 1998 ja 2000. Ei sovi myöskään unohtaa **Don Rosaa**, jonka 1999 ilmestynyt *Sammon salaisuus*-sarjakuvakokoelma nousi myyntimenestykseksi Suomessa.

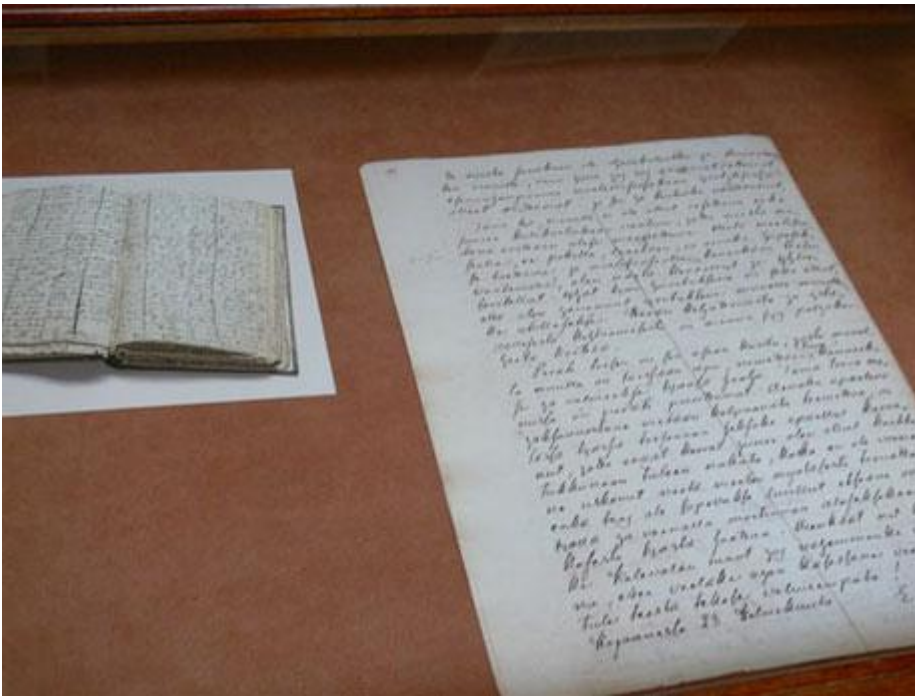

Näyttelyn viimeinen osa oli omistettu kalevalaiselle runoudelle ja ajalle ennen Kalevala-eposta. ja tämä osa olikin minusta se kaikista mielenkiintoisin.

Eniten pidin vanhoista kuvista ja **Lönnrotin** kirjoittamista muistiinpanoista. Ajatus Lönnrotin käymistä runosessioista **Ontrei Malisen** ja **Arhippa Perttusen** kanssa saa mieleni minun miettimään syntyjä syviä. Kuvittelen pienen pirtin, jonka pimennossa Lönnrot on kirjoittanut runonlaulajan tulkitsemaa säettä.

Lähes 3000 vuotta sitten suomenlahden tuntumassa syntyi omaperäinen laulumuoto, joka pysyi elävänä aina 1500-luvulle saakka. Uskonpuhdistuksen aikana luterilainen kirkko kielsi laulut leimaten vanhan tradition pakanalliseksi ja uudet lännestä saadut musiikilliset vaikutteet vahvistuivat. Lauluja on tallennettu 1600-luvulla, mutta pääosa keruutyötä tehtiin 1800-luvulla.

Sanotaan, että Kalevala on maailman eepoksista kansanomaisempia, suoraan kansan suusta kerätty. Lönnrot sepitti kokonaisuuden runoista n. 3 % omasta päästään.

Näyttelyn ehdottomin kohokohta oli meksikolainen Kalevala-aiheinen sarjakuva vuodelta 1971. Sarjakuva kulkee nimellä *Mytologian aarteet: Sankareiden maa, eksoottinen ja tuntematon Suomi*. Minusta tässä, jos missä, olisi uusintajulkaisun ja suomennuksen paikka!

Olisi mielenkiintoista päästä käsiksi kokonaiseen lehteen ja lukea se yhdeltä istumalta kannesta kanteen.

Kansalliskirjaston Kalevala-näyttely oli oikein mielenkiintoinen. Suosittelen kaikkia tutustumaan siihen. Näyttely on avoinna 25.9.2010 saakka!

Kirjoittaja:

Helena Hiltunen

Verkkotoimittaja

Helsingin yliopiston kirjasto

Kuvat:

Helena Hiltunen